

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 581/2024-39

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **KRON Real s.r.o.**, Galvaniho 17/C, Bratislava, IČO 36 696 013, zastúpenej MALICH advokátska kancelária, s.r.o., Dunajská 25, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresný súd Bratislava II) v konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. B2-12C/76/2011 a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/508/2015 takto

r o z h o d o l :

- Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B2-12C/76/2011 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/508/2015 **b o l i p o r u š e n é** základné práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B2-12C/76/2011 konal bez zbytočných prietáhov.
- Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **4 000 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **1 500 eur**, ktoré **j e** Krajský súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Mestský súd Bratislava IV a Krajský súd v Bratislave **s ú p o v i n n é** spoločne a nerozdielne nahradiť trovy právneho zastúpenia **856,75 eur** na účet právneho zástupcu sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-12C/76/2011 (pôvodne okresného súdu) (ďalej len „napadnuté konanie“) a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/508/2015 (ďalej len „konanie odvolacieho súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v napadnutom konaní o zaplatenie 42 741,23 eur s príslušenstvom z titulu vrátenia kúpnej ceny proti žalovanej. V sťažnosti opisuje priebeh napadnutého konania, z ktorého vyplýva, že svoj návrh na vydanie platobného rozkazu podala 6. decembra 2010 na okresnom súde. Tvrdí, že okresný súd rozhodol v napadnutom konaní rozsudkom č. k. 12C/76/2011-222 z 26. mája 2015 tak, že žalobu zamietol a sťažovateľku zaviazal na náhradu trov konania v sume 3 204,38 eur. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 14Co/508/2015-260 z 22. mája 2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci súd prvej inštancie o žalobe opätovne rozhodol na pojednávaní konanom 13. apríla 2023 rozsudkom, ktorým sťažovateľke priznal žalovaný nárok a náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V rámci plynutia lehoty na vypracovanie rozhodnutia vo veci samej zomrela žalovaná (22. apríla 2023), čo sťažovateľka oznámila súdu. Sťažovateľka tvrdí, že vec nie je právoplatne skončená, sťažovateľka nemá vedomosť o úkonoch, ktoré súd uskutočnil po oznámení úmrtia žalovanej.

3. Sťažovateľka vyjadruje názor, že predmetná vec nie je skutkovo ani právne zložitá, z hľadiska jej predmetu ide o majetkový spor, v priebehu konania poskytovala primeranú súčinnosť tak, aby bola vec včas rozhodnutá. Napriek uvedenému napadnuté konanie prebieha takmer 14 rokov, pričom vo veci dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, čo považuje za neakceptovateľné, porušujúce jej označené práva.

4. Vychádzajúc z uvedeného, navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že označené práva sťažovateľky boli postupom mestského súdu v napadnutom konaní a postupom krajského súdu v odvolacom konaní porušené, prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prierahov, priznal sťažovateľke finančné zadost'učinenie 15 000 eur a náhradu trov konania.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 581/2024-16 z 19. novembra 2024 sťažnosť prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie mestského súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu

II.1. Vyjadrenie mestského súdu:

6. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/895/2024 z 18. decembra 2024 v podstatnom k veci uviedol, že čo sa týka skutkovej a právnej zložitosti prípadu, tá je daná už samotným predmetom konania, ktorým je zaplatenie sumy 42 741,23 eur s príslušenstvom z titulu vrátenia kúpnej ceny proti žalovanej. Od doručenia žaloby 6. decembra 2010 súd postupoval plynule tak, že vydal platobný rozkaz (sp. zn. 31Ro/3241/2010) 20. januára 2011. Žalovaná podala proti nemu odpor a požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov. O oslobodení okresný súd rozhodol uznesením z 30. júna 2011. Okresný súd určil viaceré termíny pojednávania, ktoré boli odročené z dôvodu zdravotného stavu žalovanej alebo jej právnej zástupkyne (26. júna 2012, 30. októbra 2012, 31. januára 2013, 7. mája 2013). Prvé pojednávanie sa uskutočnilo 19. septembra 2013, ktoré bolo odročené (bez uvedenia dôvodu), druhé pojednávanie sa uskutočnilo 3. decembra 2013, ktoré bolo rovnako odročené (bez uvedenia dôvodu). Ďalšie pojednávania sa uskutočnili 18. marca 2014 a 26. mája 2015, na poslednom pojednávani súd rozhodol rozsudkom tak, že žalobu zamietol. Proti rozsudku okresného súdu sťažovateľka podala odvolanie 27. augusta 2015. Vec bola predložená odvolaciemu súdu 9. októbra 2015, ktorý súdny spis vrátil okresnému súdu 12. júna 2019 spolu s rozhodnutím o odvolaní (odvolací súd uznesením zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie). Po vrátení veci okresný súd určil termín pojednávania na 28. január 2020, ktorý bol zrušený z dôvodu kolízie pojednávania na strane právnej zástupkyne žalovanej. Ďalší termín pojednávania určený na 24. september 2020 bol zrušený z dôvodu práceneschopnosti právnej zástupkyne žalovanej, rovnako aj termín pojednávania určený na 26. november 2020 bol zrušený z dôvodov na strane právnej zástupkyne žalovanej. Termín pojednávania určený na 27. apríl 2021 bol zrušený z dôvodu pandémie. Ďalší termín pojednávania bol určený 8. marec 2022 na 29. november 2022. Uvedené pojednávanie bolo odročené na účel ďalšieho dokazovania na 13. apríl 2023. Na pojednávani konanom 13. apríla 2023 súd rozhodol rozsudkom tak, že žalovanú zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy. Rozsudok bol vypracovaný 4. mája 2023. Právna zástupkyňa žalovanej 3. mája 2023 oznámila súdu úmrtie žalovanej (22. apríla 2023). Okresný súd 25. júla 2023 zisťoval stav dedičského konania po žalovanej, opätovne 13. septembra 2023. Poverená notárka 13. septembra 2023 oznámila okresnému súdu, že ešte nie je ustálený okruh dedičov, potenciálni dedičia zvažujú odmietnutie dedičstva z dôvodu existencie dlhov. Okresný súd znovu žiadal poverenú notárku o informáciu o stave dedičského konania 14. novembra 2024, ktorá na žiadosť reagovala v ten istý deň a oznámila, že vo veci bolo podané odvolanie proti rozhodnutiu o nariadení likvidácie dedičstva po žalovanej.

7. Vychádzajúc z uvedeného, mestský súd bol toho názoru, že v napadnutom konaní postupoval plynulo. Dal do pozornosti skutočnosť, že nariadené termíny pojednávania boli viackrát odročené z dôvodov na strane žalovanej. Ďalej bol toho názoru, že celkovú dĺžku konania nepriaznivo ovplyvnila pandemická situácia (odročenie v roku 2021, ako i práceneschopnosť zákonnej sudkyne), teda okolnosti objektívneho charakteru. Ďalšou objektívnou okolnosťou, s ktorou sa súd musel vysporiadať, bola smrť žalovanej. Dodal, že k celkovej dĺžke napadnutého konania prispela

i sťažovateľka neúplným podaním (vyjadrenie z 3. septembra 2021, bola doručená len prvá strana podania), pričom následne požiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie, ktoré bolo súdu doručené 10. februára 2022.

8. Skutočnosti uvádzané vo vyjadrení mestského súdu ústavný súd overil zo súdneho spisu, ktorý mu bol predložený 15. januára 2025. Konštatuje, že tieto skutočnosti korešpondujú s obsahom súdneho spisu.

II.2. Vyjadrenie krajského súdu:

9. Krajský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/423/2024 z 9. januára 2025 doručenom 15. januára 2025 v podstatnom k veci uviedol, že vec bola predložená krajskému súdu 9. októbra 2015. Z akého dôvodu vo veci nebolo rozhodnuté do 22. mája 2019, sa súd vyjadriť nevedel. Dal do pozornosti skutočnosť, že vec bola rozhodnutá 5,5 roka pred podaním ústavnej sťažnosti, pričom stav právnej neistoty sťažovateľky zo strany krajského súdu nepretrváva, čo je nutné zohľadniť. Na základe osobitostí a priebehu súdneho konania v súčasnosti vedeného na súde prvej inštancie považuje predmetnú sťažnosť proti krajskému súdu za nedôvodne podanú.

10. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, so stanoviskom okresného súdu, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02,

III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií ústavný súd posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

14. Predmetom konania o tejto sťažnosti je len postup okresného súdu (neskôr mestského súdu) v napadnutom konaní a zároveň aj postup odvolacieho súdu v tejto veci.

III.1. K postupu mestského súdu v napadnutom konaní:

15. Ústavný súd pre zrozumiteľnosť bude postup okresného súdu označovať ako postup súdu prvej inštancie alebo mestského súdu, keďže na neho prešiel výkon súdnictva v danej veci (nesie zodpovednosť aj za predchádzajúci postup okresného súdu, pozn.).

16. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že z hľadiska predmetu konania zaplatenie (vrátenie) kúpnej ceny z predaja nehnuteľností ide o bežnú štandardnú vec. Pokiaľ ide o prípadnú skutkovú zložitosť napadnutého konania, ústavný súd je toho názoru, že súd prvej inštancie mal dostatok času na ustálenie rozhodných skutočností potrebných pre rozhodnutie vo veci samej, preto konštatuje, že doterajšiu dĺžku napadnutého konania nemožno ospravedlniť paušálnym tvrdením o zložitosti sporu s poukazom na predmet konania.

17. Pri skúmaní kritéria správanie sťažovateľky v napadnutom konaní ústavný súd, vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, konštatuje, že nezistil okolnosti na strane sťažovateľky, ktorými by v relevantnej miere prispela k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní.

18. Napokon ústavný súd hodnotil postup súdu prvej inštancie z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní.

19. Napadnuté konanie začalo v decembri roku 2010. Samotný fakt, že napadnuté konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené, a to ani štrnásť rokov od začatia konania, predstavuje zlyhanie súdnej ochrany a je dostatočným základom pre vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky.

20. Prihliadajúc na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ústavný súd už nepovažoval za nevyhnutné hodnotiť jednotlivé úkony súdu prvej inštancie a jeho procesný postup. Na účely svojho rozhodnutia sa obmedzil len na poukázanie na niektorých nedostatkov v jeho postupe, ktoré mali za následok doterajšiu zjavne neprimeranú dĺžku napadnutého konania.

21. Je pravdou, že mestský súd v prvej fáze priebežne nariaďoval termíny pojednávania, ktoré boli odročované z dôvodov na strane žalovanej, resp. jej právnej zástupkyne. Nepostupoval však sústredene, keď nebol schopný reagovať na uvedenú komplikáciu. Následne dve pojednávania vykonané v roku 2013 súd odročil bez uvedenia dôvodu v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Ani postup pri nariaďovaní termínov pojednávania nie je možné považovať za sústredený, keď termíny pojednávania po ich zrušení nariaďoval s neprimeraným časovým odstupom. Napokon vo veci rozhodol rozsudkom z 26. mája 2015. Vychádzajúc z obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu, je potrebné konštatovať, že mestský súd pri odôvodňovaní svojho

rozsudku postupoval formalisticky, nezohľadnil skutočnosť (pochybenie štátneho orgánu pri doručovaní nemôže byť vykladané na ťarchu strany, ktorá dôveruje štátnemu orgánu) a neposkytol jasné a zrozumiteľné odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (body 27 a 28 uznesenia krajského súdu).

22. Poskytovanie súdnej ochrany musí byť nielen rýchle, ale aj kvalitné, v opačnom prípade dochádza k predlžovaniu právnej neistoty strán konania z dôvodu nutnosti využitia opravných prostriedkov. Keďže rozsudok mestského súdu nespĺňal zákonné parametre (riadne odôvodnenie), možno konštatovať, že mestský súd aj týmto spôsobom prispel k predĺženiu právnej neistoty sťažovateľky.

23. Po vrátení spisu mestský súd akceptoval dôvody, ktorými právna zástupkyňa ospravedlňovala svoju neprítomnosť na nariadených termínoch pojednávania, hoci dôvod, zlomenina ruky právnej zástupkyne, nebránil jej účasti na pojednávani (24. septembra 2020). Rovnako nedokázal skoordinať svoj postup s právnou zástupkyňou žalovanej pri určovaní termínov pojednávania, ktorá opakovane ospravedlňovala svoju neúčast' na pojednávaniach z dôvodu kolízie (28. januára 2020, 26. novembra 2020). Ďalší termín pojednávania bol určený na 27. apríl 2021, ktorý bol zrušený z dôvodu pandémie, čo je akceptovateľné. Nemožno však akceptovať, že bezprostredne ďalší termín pojednávania bol určený 8. marca 2022, a to na 29. november 2022.

24. Vychádzajúc z opísaného procesného postupu okresného súdu v napadnutom konaní, jeho pochybení a nesústredenej činnosti, ako aj zbytočných prietáhov, prihliadajúc na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ktorá je *prima facie* neakceptovateľná, dospel k záveru, že v posudzovanej veci boli porušené označené práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

25. Na základe zistenia, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky a označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľky právoplatne skončená, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal mestskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

III.2. K postupu krajského súdu v napadnutom konaní:

26. Je nesporné, že rozhodovanie krajského súdu o podanom odvolaní trvalo od 9. októbra 2015 do 12. júna 2019, teda približne 3 roky a 8 mesiacov. Uvedená doba bez uvedenia akceptovateľných dôvodov či prekážok v postupe je sama osebe neprimeraná a neakceptovateľná, čo vedie ústavný súd k záveru, že aj postupom krajského súdu v odvolacom konaní došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky.

27. Ústavný súd neakceptoval obranu krajského súdu spočívajúcu v argumente, že už vyše 5 rokov nedisponuje súdnym spisom, pretože je potrebné mať na zreteli skutočnosť, že ide stále o „živé“ pokračujúce konanie. Právna istota sťažovateľky rozhodnutím krajského súdu vo veci samej nastolená nebola. Z pohľadu namietaných prietáhov v neskončenom konaní je potrebné sa zaoberať aj postupom krajského súdu, a to aj *ex post*, pretože v opačnom prípade by ostal prieskum

ústavného súdu neúplný a nepokrýval by celkovú namietanú dĺžku konania. K tomuto záveru ústavného súdu o potrebe meritórne sa zaoberať postupom krajského súdu aj napriek skutočnosti, že v čase podania sťažnosti nešlo o trvajúci zásah do jej práv postupom odvolacieho súdu, vedie judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá posudzuje dĺžku namietaného právoplatne neskončeného konania ako celok, a to až do právoplatného ukončenia konania. Ďalším dôvodom je podľa názoru ústavného súdu aj skutočnosť, že nie je možné vylúčiť, že po rozhodnutí mestského súdu vo veci samej bude opäť podané odvolanie, o ktorom bude opäť rozhodovať krajský súd.

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

28. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

29. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiadala o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia 15 000 eur bez konkretizácie súdu, čo odôvodnila pretrvávajúcim stavom právnej neistoty a potrebou vynakladať prostriedky na svoju procesnú obranu v súdnom spore.

30. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

31. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného pred mestským súdom a dĺžku konania o odvolaní pred krajským súdom, berúc do úvahy predmet napadnutého konania, správanie sťažovateľky, ako aj všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd považoval priznanie 4 000 eur pre sťažovateľku od mestského súdu a 1 500 eur od krajského súdu za primerané finančné zadost'učinenie (body 3 a 4 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

32. Ústavný súd, vychádzajúc z § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, priznal podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľke náhradu trov konania z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2024 (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti, podanie vo veci samej) v hodnote po 343,25 eur vrátane dvoch režijných paušálov v hodnote po 13,73 eur.

33. Uvedené sumy sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, keďže právny zástupca sťažovateľky je platiteľom tejto dane. Ústavný súd tak v súhrne priznal náhradu trov konania 856,75 eur (bod 5 výroku nálezu).

34. Priznanú náhradu trov konania sú mestský súd a krajský súd povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu